

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1300/2022

01.12.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и 61. став 1. и 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К 325/19 од 31.03.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 541/22 од 20.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К 325/19 од 31.03.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 541/22 од 20.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти К 325/19 од 31.03.2022. године, окривљени АА, ВВ, ГГ и ББ оглашени су кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и 61. став 1. и 4. КЗ, па су окривљене АА и ВВ осуђене на казне затвора у трајању од по једне године, док је окривљеном ГГ и окривљеном ББ изречена условна осуда тако што им је суд утврдио казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се исте неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године не учине ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени су ослобођени плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала, док је за нужне издатке постављеног браниоца окривљене АА, одређено да исти падају на терет буџетских средстава. Поред тога, истом пресудом, оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 541/22 од 20.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног ББ, а првостепена пресуда Основног суда у Сенти К 325/19 од 31.03.2022. године је потврђена.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Виктор Јухас Ђурић, поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП бранилац окривљеног ББ истиче да се правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати, те у том смислу као незаконите доказе означава 8 записника о препознавању лица у Полицијској управи Сента од 07.09.2016. године.

У поднетом захтеву, бранилац наводи да доказна радња препознавања лица, као и 8 записника састављених поводом наведене доказне радње нису законити докази, јер након обављених препознавања у полицији, сведоци нису саслушани ни пред тужилаштвом ни пред судом, а по одредбама Законика о кривичном поступку подразумева се да ће особа која је обавила препознавање бити испитана у својству сведока или да је већ претходно испитана, па се пресуда није смела заснивати на тим записницима. Поред тога, бранилац истиче да ни у једном од 8 записника о препознавању нема претходног описа особе коју је сведок видео у смислу члана 90. и 100. ЗКП, као што нема ни потписа окривљених на записнику, већ само потписа бранилаца.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног по оцени Врховног касационог суда су неосновани.

У списима предмета се налазе записници о препознавању лица сачињени у МУП- у Дирекција полиције ПУ Кикинда, ПС Сента, под бројем Ку 1784/16, 1709/16, 1737/16, 1792/16, 1787/16 и др. од 07.09.2016. године, из којих записника произилази да је доказна радња препознавање лица – окривљених АА, ВВ, ГГ и ББ, од стране сведока ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, обављена дана 07.09.2016. године, у просторијама ПС Сента где су доведени окривљени АА, ВВ, ГГ и ББ, због постојања основа сумње да су извршили кривично дело тешка крађа члана 204. став 1. тачка 1) КЗ. Овој доказној радњи извршеној у просторијама ПУ Кикинда ПС Сента присуствовали су јавни тужилац, полицијски службеник и један бранилац окривљених. У просторију посебно намењену за ту сврху уведено је четворо лица која су поређана одређеним редоследом, након чега су сведоци са сигурношћу од 50 % до 70%-80% и 100%, препознали окривљене АА,

ВВ, ГГ и ББ, на одређеним позицијима, као извршиоце предметног кривичног дела. Поред тога, у записницима о препознавању констатовано је да је од стране сведока претходно дат опис лица у смислу члана 90. ЗКП. Конкретно, сведоци су прво описали, а потом са сигурношћу од 100% препознали окривљеног ББ. Наведни записници су потписани од јавног тужиоца, сведока препознавања, полицијског службеника ПС Сента и адвоката - браниоца окривљеног и на исти нису стављене примедбе.

Одредбом члана 100. став 1. ЗКП која се односи на препознавање лица или предмета прописано је да ако је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет, односно њихове особине које је описао, препознавање ће се обавити у складу са чланом 90. овог законика. Ставом три истог члана је прописано да се у предистражном поступку и истрази, препознавање лица обавља у присуству јавног тужиоца.

Одредбом члана 90. став 1. ЗКП прописано је да ако је потребно да се утврди да ли окривљени препознаје одређено лице или предмет, односно његове особине које је описао, показаће му се то лице или предмет заједно са другим њему непознатим лицима или предметима чије су основне особине сличне онима какве је описао.

Према томе, препознавање лица од стране сведока предвиђено је као посебна доказна радња у смислу одредбе члана 100. ЗКП и пошто је препознавање у формалном смислу задовољило све услове које предвиђа одреба члана 100. ЗКП, оно јесте законит доказ. Стога, чињеница да нека од лица која су вршила препознавање, касније нису испитана, не чине записнике о препознавању незаконитим доказом.

С обзиром да је доказна радња препознавање лица МУП - у Дирекција полиције ПУ Кикинда, ПС Сента, под бројем Ку 1784/16, 1709/16, 1737/16, 1792/16, 1787/16 и др. од 07.09.2016. године, обављена у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Виктора Јухаса Ђурића, оценио неоснованим, у погледу повреде одредбе члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП.

Што се тиче осталих записника о препознавању, њихову законитост бранилац оспорава сопственом оценом веродостојности исказа сведока – који су вршили препознавање и касније испитивани на главном претресу. Оцена исказа сведока спада у чињенична утврђења, у смислу члана 440. ЗКП, о којима су првостепени и другостепени суд изнели образложење, па се Врховни касациони суд се није упуштао у оцену изнетих навода јер повреда закона из члана 440. ЗКП, није повреда прописана у члану 485. став 4. ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Виктора Јухаса Ђурића, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев за заштиту законитости одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић